

ХРИСТО ФОТЕВ
СМЪРТТА ВЪВ РАМКАТА НА
НЕКРОЛОГА...

chitanka.info

В памет на Димитър Велинов

*Смъртта във рамката на некролога,
очовечена в шрифтове и снимки —
абстрактната — не ми говори нищо...
Аз трябва да съм в нея! Аз — във Някой,
когото ний полагаме в земята
по точно изградения сценарий...
Вий казвате: в земята той не мисли.
Нима като не мисли — не живее?
Ний просто не разбираме езика
на хората които са в земята...
(И той престава да разбира нашия.)
Вий казвате: на него му е тъмно.
Но светло ли е винаги във мене?
Студено му е, казвате, и страшно.
О, колко пъти ми е било страшно.
И колко пъти нежните ми мисли
са чукали с окървавени пръсти
по твоето сърце, Другарю скъпи.
Вий казвате: в земята няма слънце.
И във морето — казвате... Чудесно.
А откъде са тези златни свеци
във клоните, цветята и тревите?
И златното сияние, с което
морето ни обгръща?
(Но елате
със мене над морето — там са всички
печални капитани на смъртта си.
Не виждате ли имената — с трите
инициала — с морската сирена,
любовно татуирана?) Мълчете!*

*Не говорете!
Тихо!
Тихо!
Тихо!
И ми простете, моля ви, ще млъкна.
И вече няма да говоря — зная,
че във морето няма нищо — нищо
и във земята... В скока си към нея...
Единствено дълбоко в паметта ми,
по-скръбно обетована от всички
небета — са добрите ми другари.
Отломъци от жестове... Усмивка...
по-точно сянката ѝ. В паметта ми
лица и фигури с пирамидална
(сикстинска) композиция. Любими,
неповторими същества, с които
живея аз сред живите — безшумно —
до рамото — отляво — на смъртта.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.